

vilde jeg ikke blot stemme derfor, men meget ønske det. Derksom den høitærede Formand og Thinget imidlertid ikke maatte finde dette Ønske begrundet, og derksom det ikke maatte blive understøttet, da skal jeg kortelig erklære, at jeg, uagtet jeg derved kommer i den ikke ganske parlamentarisk passende Stilling nemlig i næste Samling, om nogle Maaneder, at ville foreslaae en Lov, hvorved vi høve, hvad vi i denne Samling have vedtaget — og dette er Noget, jeg, om muligt, maa ønske undgaaet —, dog maa opfordre den ærede Forslagsstiller af Vædringsforslaget under Nr. 1 til i saa Fald at tage sit Forslag tilbage. Jeg skal da med den ærede oprindelige Forslagsstiller villigen stemme for Lovforslaget, men det maa være med den udtryffelige Udtalelse, at man ikke maa lægge Andre eller mig selv til Last, om vi f. Ex. i næste Samling allerede maatte troe at skylde dette Forhold i det Hele taget at foreslaae det Lovforslag høvet, som vi maaskee idag eller om et Par Dage maatte vedtage endelig. Jeg henstiller saaledes til den høitærede Formand og til de ærede Medlemmers Overveelse, om det ikke var bedre, at vi standsede Forhandlingen idag, og udsatte den, indtil et nyt Ministerium er kommen tilstede, med hvilket vi da kunne forhandle, og hvorefter vi sikkert kunde bedømme den Stilling, den nærmeste Fremtid vil hvide ogsaa denne Sag.

Formanden: Med Hensyn til den Henstilling, der blev gjort af den ærede sidste Taler, skal jeg bemærke, at jeg troer, at det vil være rigtigst, at flere Medlemmer udtale sig derom, før jeg tager den tilfølgende, men jeg skal bemærke, at jeg ialfald ikke vil tage den tilfølgende, uden at lade det høre paa en Afstemning fra Thingets Side, og jeg skal derfor, efter at flere Medlemmer have udtalt sig, forelægge Thinget til Afgjørelse det Spørgsmaal, om de ønske Sagen udsat indtil videre. Jeg antager ikke, at det ærede Medlems Forslag gaaer ud paa, at Sagen tillige skal henvises til et Udvalg men blot, at den skal standses (B. Christensen: Ja). — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds. (S. A. Hansen) har Ordet.

S. A. Hansen: Da denne Sag var til 1ste Behandling her i Thinget, udtalte jeg, at man efter min Mening gjorde bedst i at vedtage Lovforslaget uforandret, saaledes som det var kommet fra Landsthinget, fordi jeg da tænkte, at der derved var den sikreste Udsigt til at faae dette Lovforslag igjennem, men efter den Tid er der skeet saa store Forandringer i hele Stillingen, at jeg ikke er af samme Mening nu. Fæstelovforslagets Stæbne i Landsthinget er jo afgjort efter den Tid, og den Maade, hvorpaa det er afgjort, maa stille mig ganske modsat med Hensyn til flere Lovforslag, men navnlig ogsaa forskjelligt med Hensyn til dette. Tillige kommer her til, hvad jeg siden skal komme nærmere til, at vi for Dieblisset kun have en midlertidig Indenrigsminister, og at man ikke veed, hvorvidt han ifølge den Stilling, han indtager, maatte mene, at kunne medunderkrive med Hans Majestæt Kongen et saadant Lovforslag, forsaavidt det maatte komme igjennem, inden det nye Ministerium er dannet. Jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister, hvis det er muligt, siden vil give os en Forklaring i saa Henseende. Hvad nu angaaer den Maade, hvorpaa jeg mener, at de, der nære de samme Ansættelser som jeg om dette store Landspørgsmaal, mere stille sig, da vil jeg nu nærmest tage mit Udgangspunkt fra, hvad der er udtalt i Betænkningen over Fæstesagen i Landsthinget fra dem af Godsæierne, der have siddet i Udvalget og der have udtalt bestemte Grundfætninger i saa Henseende. Naar de have antydet en Bei, man bør gaae, for at komme udover de vanskelige Forhold, og naar de ogsaa have erklæret, at de ansee det for ønskeligt, at det samlede Gods kunde forsvinde, saa mener jeg, at man sikkest naaer sit Maal, naar man forud kan vide, at paa den Bei, man vil slaae ind, har man Samstemning fra deres Side. Det er der udtalt af de ærede Herrer Godsæiere — og det er deres Veiledning, jeg ønsker at følge — at de ingenlunde ere af den Mening, at Lovgivningsmagten skal tabe dette Forhold af Sigte, men de mene, at man skal stræbe at virke hen til — ogsaa ved Lovbestemmelser — at dette Forhold kan komme til sin Ende;